

Hi eres tu quan...

**Q
U
A
R
E
S
M
A

2
0
1
5**

Jesús sentí una gran compassió per la gent, perquè ja feia tres dies que no es movien del seu costat i no tenien res per a menjar. Mc 8

**Associació Àkan – Comunitat jesuïta Pere Favre
Girona**

INVITACIÓ

Gaudir més del que és menys. Aquesta era la proposta de que feia un entrevistat a la Contra de la Vanguardia fa uns anys. En deia crear espais "slow", que gairebé definia com Allà on el ciutadà visqui el barri, participi en les associacions, escoles, parròquies, festes, berenars; on conegui i tracti diàriament els veïns; compri a botigues d'allà, el recorri caminant i amb bicicleta... En fi, on el senti seu i se n'apropii i protesti quan es gestiona malament.

Gosaria dir que el pensament *slow* lliga amb la senzillesa cristiana que prioritza sobre tot la relació amb el germà. De la preocupació perquè l'altre trobi vida i sigui feliç nodreix el cristià el seu sentit de vida, tal com un pare o una mare el troba a tirar endavant el fill o la filla i, tant més, quanta més dificultat l'obstaculitza.

Jesús va tenir el do de posar el terme, la felicitat, a l'inici, en menar una conducta similar a la divina. Aquesta és l'essència de les benaurances, de la vida *slow*, de la proximitat, de la solidaritat.

La Quaresma és una invitació festiva. Caminem cap al banquet de tota la humanitat i l'eucaristia l'anticipa.

En qualsevol moment que llegim una frase de la litúrgia del dia coincidim amb alguna comunitat del món que en el mateix moment la considera, celebrant l'Eucaristia. Ens hi podem unir.

Santi Thió i de Pol, sj

Cendra, dimecres 18 de febrer

Jl 2,12-18 Esquinceu-vos el cor i no els vestits! Convertiu-vos al Senyor. Ell és benigne i entranyable. **Sl** 50 Déu meu, fes renéixer en mi un esperit ferm. **2C** 5,20-6,2 Germans, us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. **Mt** 6,1-6.16-18 Quan ajudes als altres, mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta. El Pare, que veu el secret, t'ho recompensarà.

La pregunta d'aquesta quaresma crítica: què pot fer una mà i que no ho vegi l'altra? Què puc compartir? És hora d'aclarir comptes: tant per a mi i la família; tant i tant, per a la família ampliada. Podríem invocar penitència, o també vida més ascètica o certament estalvi ecològic, però, per l'evangeli, prenem consciència de la nostra condició d'administradors i de l'objectiu prioritari dels béns de Déu, la fraternitat. Tots a taula. I, si falta algú, deixar la pleta i anar al barranc a buscar-lo.

dijous, 19 de febrer

Dt 30,15-20 Moisès digué al poble: "Avui et toca escollir entre la felicitat i la desgràcia. Sigues fidel al Senyor i en ell trobaràs la vida". **Sl** 1 Feliç l'home que estima de cor la Llei del Senyor, serà com un arbre que arrela vora l'aigua. **Lc** 9,22-25 Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi.

Tot és procés. Anar de Girona a Barcelona és una progressió. Però hi ha una decisió de partida. Cal escollir. Moisès proposa dos camins. La Llei de Déu o el desastre. Jesús, també: anar amb ell o malmetre la vida. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; qui la perdi per mi la salvarà. Tornem a asseure'ns a fer comptes. Què em significaria avui, ara i aquí voler anar amb Jesús? L'arbre vora l'aigua?

divendres, 20 de febrer

Is 58,1-9a Baixar el cap com un jonc, d'això en dieu un dejuni, un dia agradable al Senyor? L'únic dejuni que aprecio és aquest: allibera els oprimits, fes a miques els jous de tota mena. **Sl** 50 Un esperit que es penedeix, tu, Déu meu, no el menysprees. **Mt** 9,14-15 -Per què no dejunen els teus deixebles? Jesús els respon: -Estaria bé que dejunessin mentre tenen el nuvi amb ells? Ja vindrà el dia que els serà pres...

S'imposa el decreixement o, si voleu, un dejuni del primer món perquè mengi tothom. La Xina té prou força com per ocupar el seu lloc ni que sigui a cops de colze. Als petits del tercer món els ha d'arribar el menjar de la taula comuna. El dejuni cristià parteix de la justícia i culmina amb la caritat. Sense justícia la caritat podria arribar a ser perversa i encobrir el robatori. D'altra banda, la justícia sense caritat pot quedar curta davant la desgràcia. Toca compartir.

dissabte, 21 de febrer

Is 58,9b-14 Si satisfàs la fam de l'indigent, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia. **Sl** 85 Tu ets el meu Déu, Senyor, escolta'm i respon-me que sóc un pobre desvalgut. **Lc** 5,27-32 Jesús veié el cobrador d'impostos i li digué "Vine amb mi" Després digué: El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els malalts.

Preguntaren a l'Amic: -Quines són les teves riqueses? Respongué: -Les pobreses que pateixo pel meu Amat. -I, qui és el teu mestre? -Les significacions que les criatures donen del seu Amat. (R. Lull). El secret de la caritat inesgotable és descobrir Jesús en l'altre. Jesús s'identificà amb les figures humanes més desfetes, fins la del reu ajusticiat. Empeltats a ell, s'endugué els deixebles cap a les zones més sofrents de la humanitat: dones, nens, leprosos, llunàtics, cobradors d'impostos, pecadors... Calia crear una comunitat alternativa de cures pal·liatives d'un món tan injust i no gens fratem. En quina mida participem en la vocació mèdica de l'Església?

1r diumenge de quaresma - 22 de febrer

Gn 9,8-15 Déu digué a Noè i als seus fills: Jo faig la meua aliança amb vosaltres. Posaré el meu arc en els núvols com a signe entre jo i la terra. **Sl** 24 El Senyor encamina els humils per sendes de justícia. **1Pe** 3,18-22 Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. **1,12-15 L'Esperit empenyé Jesús cap al desert on passà quaranta dies, temptat pel diable. Després d'empresonat Joan es presentà a Galilea predicant la Bona Nova: el Regne de Déu és a prop.**

El cor et diu: comparteix tot; el cap, guarda per a temps pitjors. El cor et diu: confia en la providència; el cap demana prudència, que no facis curt. El dejuni pot aclarir idees i facilitar el discerniment. La punxa de la fam et fa més sensible a la necessitat d'altri i la contenció palesa altres valors: l'alliberament de dependències inútils, la consciència de la gratuïtat dels dons quotidians i el goig de poder compartir. El dejuni de Jesús va ser obra de l'Esperit, li provocà lluita i llum que esclatà en bona notícia. El Regne. L'Aliança. L'empresa de conduir-nos a Déu, a costa de la seva vida. Fem dejuni eclesial? Som bona notícia? Conduïm cap a Déu?

Dilluns, 23 de febrer

Lv 19,1-2.11-18 No oprimeixis els altres, ni els prenguis allò que és seu. No retinguis fins l'endemà la paga del jornalero. Estima els altres com a tu mateix. **Sl** 18 Els preceptes del Senyor són planers, omplen el cor de goig. **Mt** 25,31-46 Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar? Us ho dic amb tota veritat: tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

Ens estem enfilant cap als sis milions d'aturats, si no es posa o no es troba remei. Cal fer endreça quaresmal, ordenant calaixos; cal fer dissabte de brutícies. No comencéssim, però, pels més febles. Al febrer encara es paguen els danys psíquics, i materials, de la despiadada revisió del PIRMI. El món dels pobres és d'una fragilitat absoluta. El retard d'un dia d'una paga esperada pot significar una pèrdua irreparable. Per favor, procurem que arribin al cim de tot les propostes evangèliques. A mi m'ho heu fet! Mística i justícia, un títol per llegir.

dimarts, 24 de febrer

Is 55,10-11 Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen sinó que amaren la terra i la fan germinar, fins que dona el pa per menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis. **Sl** 33 Alceu vers Déu la mirada: us omplirà de llum. **Mt** 6,7-15 La vostra pregària serà: Pare nostre, que vingui el vostre Regne, que es faci la vostra voluntat.

La Paraula de Déu no és Jesús mateix? Doncs, realment, no ha restat infecund. Ens ha ensenyat la pregària on ens trobem tots els cristians. Confiança absoluta en Déu. Reconciliació amb els altres. Examino les meves actuacions i relacions a la llum de Déu: quin altre món he d'ajudar a construir? amb qui he de fer les paus? Jesús ens ha donat el pa del cel quotidià i essencial: la voluntat de Déu. Que diferent li sona el parenostre a un ric i a un pobre!

dimecres, 25 de febrer

Jo 3,1-10 El rei manà que tothom clamés a Déu amb totes les forces, que es convertís i s'apartés del mal camí i de les violències que cometia. **Sl** 50 Tu que estimes tant, esborra les nostres faltes. **Lc** 11,29-32 S'anava reunint més gent al voltant de Jesús. Els diu: Els ninivites acusaran la gent d'aquesta generació, perquè es convertiren quan Jonàs els predicà, i aquí teniu més que Jonàs.

Cal una conversió radical de tota la humanitat. L'esforç individual i col·lectiu s'ha d'orientar al bé comú. La glòria de Déu és que l'home visqui i la vida de l'home és la glòria de Déu. Estem lluny dels dos extrems de la proposició. Ni li és vida a la humanitat la glòria de Déu ni la glòria de Déu brilla sobre la vida humana. Quants pobles oprimits, esquilmats, envaïts, dominats! Violència! Aquests dies Síria, Líbia, Nigèria viuen enmig del terror. Déu és desfigurat i desinventat. Tal com tenim el món d'estratet, és difícil que molts puguin creure en un Déu d'amor. Altra cosa seria si tothom accedís a una vida digna, tal com Déu la vol.

dijous, 26 de febrer

Est 14,1-5.12-14 Fes-me valenta, Senyor. Allibera'ns dels enemics, calma el nostre dolor. **Sl** 137 Sempre que t'invocava has enfortit la meva ànima, Senyor! **Mt** 7,7-12 Jesús digué: Tothom qui demana, obté, tothom qui cerca, troba... Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin.

La fràgil reina Ester prefigura Maria com a intercessora. En efecte, Maria, tant vigilant les noces de Canà com custodiant Jesús mort en els seus braços, participa de la mediació absoluta de Jesús davant el Pare. El poble cristià la pren com a model orant i com a ajuda en la pregària. Però, atenció! A la certesa que la pregària sempre serà escoltada Jesús hi afegeix una obligació. Cal actuar a favor dels altres amb la mateixa mesura que hom voldria per a si mateix.

divendres, 27 de febrer

Ez 18,21-28 Us penseu que jo vull la mort del pecador? El meu desig és que abandoni el mal camí i que visqui. **Sl** 129 Senyor, és ben teu perdonar i això ens infon respecte. **Mt** 5,20-26 Jesús digué als deixebles: Si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei, no entrareu pas al Regne del cel. Als antics els van manar: "No matis". Doncs jo us dic, el qui s'enfadi amb el seu germà serà reu davant del tribunal.

Déu només té memòria del bé. Esborra les culpes, les fa més blanques que la neu. Les llença al fons del mar. Odia el mal, però no deixa d'estimar el pecador. No li està enfrontat, sinó que se li posa al costat per si pot corregir els seus camins. Això infon molt respecte. És Jesús. Sant Ignasi es va tirar a una bassa gèlida per on passava un desalmat company d'estudis. Estem lluny de l'opció decidida pel germà. Cal aconseguir que tothom sigui a taula. Déu hi entregà el fill. Jo què hi puc aportar? Siguem una Església de portes obertes!

dissabte, 28 de febrer

Dt 26,16-19 Avui has fet que el Senyor es comprometi a ser el teu Déu, i el Senyor ha fet que tu et comprometis a ser el seu poble. **Sl** 118 Feliç el qui guarda el pacte amb el Senyor. **Mt** 5,43-48 Estimeu els enemics, pregueu per ells... Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare del cel.

En el comiat eucarístic Jesús parla d'una aliança definitiva i nova. El compromís és mutu. Sant Ignasi, considerant la seva vida passada, es veu enemic de Jesús, gairebé com el perseguidor Pau. En convertir-se es pregunta: "Què ha fet Crist per mi? Què he de fer jo per Crist?". Per respondre la primera pregunta s'apassiona per conèixer Jesús. La segona la respon imitant-lo en estimar i servir en tot Déu, que fa sortir el sol sobre bons i dolents.

2n diumenge de quaresma - 1 de març

Gn 22,1-18 Déu digué: Abraham, pren Isahac, el teu fill únic que tant estimes i sacrifica'l a dalt la muntanya que t'indicaré. **Sl** 115 Senyor, t'oferiré una víctima d'acció de gràcies. **Rm** 8,31b-34 Déu que va entregar el seu propi Fill, no ens donarà tot junta-ment amb Ell? **Mc** 9,2-10 Jesús dugué Pere, Jaume i Joan, dalt una muntanya alta i es transfigurà. Se sentí una veu: "Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo".

Les lectures presenten un pols entre Iahveh i Abraham, entre Déu i la humanitat. Abraham es disposava a entregar el seu fill estimat, únic, a Déu. Déu l'aturà. Inversament, Déu oferí fins a la mort el seu fill estimat, únic, per a la humanitat. L'home no es deturà. Sant Pau, esbalaït, esclata en un himne a l'amor de Déu. Res no ens pot separar del seu amor manifestat en Jesús. El salmista sentí la necessitat d'oferir una víctima d'acció de gràcies. Abraham troba un moltó enredat per les banyes a la bardissa i el sacrifica. Sant Ignasi es troba ell mateix embardissat i contraposa dues preguntes: "què ha fet Crist per mi, què he de fer jo per ell?"

dilluns, 2 de març

Dn 9,4-10 Vós heu estat bo, Senyor. A nosaltres, als nostres governants, als nostres pares, no ens queda res més que la vergonya per no haver fet cas dels vostres profetes. **Sl** 78 Acolliu-nos, no trigueu més que som orfes de tot. **Lc** 6,36-38 Doneu i Déu us donarà. Déu us farà la mesura que vosaltres haureu fet.

La política i les finances s'han descarat com mai. Vivim vergonya i indignació. Profetes, n'hem tingut i en tenim. Encapçalo la llista amb Arrupe, Romero, King, Ellacuría, Ghandi, Häring... També moviments profètics, el Fòrum social, Teologia i Alliberament, Teologia segle XXI, Col·lectiu de Dones en l'Església, Cristians en diàspora, També demandes massives de justícia, contra la guerra, contra el terrorisme, contra judicis polititzats pretesament constitucionals ... En l'altre extrem de la vergonya hi ha la competició amb la generositat de Déu que proposa Jesús. I pronostica que Déu "ens abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar".

dimarts, 3 de març

Is 1,10.16-20 Traieu-me de davant els ulls tot el mal que feu. Sigueu justos, defenseu els oprimits. **Sl** 49 Com goses predicar els meus preceptes tu que tant se te'n dona el que et mano? **Mt** 23,1-12 Compliu tot el que us manen els mestres de la Llei, però no feu com ells, perquè diuen i no fan. Vosaltres no us heu de fer dir mestres, (ni pares ni guies) perquè tots sou germans.

Només hi ha una nova evangelització que és la vella: tornar a l'evangeli. És difícil pensar en Jesús quan tractes algú d'eminència i de vostra reverència i d'il·lustríssima i de príncep de l'església. Els fariseus es feien les borles ben llargues, els agradava ocupar els primers seients a la sinagogues... Entre vosaltres no ha de ser així. L'únic mestre i guia és Jesús; l'únic Pare, el del cel. Jesús s'ha manifestat com a servidor de tots i només fa el que ha vist fer al Pare.

dimecres, 4 de març

Jr 18,18-20 Alguns deien: "Veniu, penseu què podem fer contra Jeremies. Ataquem-lo amb les seves mateixes paraules". **Sl** 30 Sento com parla la gent. M'ataquen per tots costats. Salva'm, Senyor, per l'amor que em tens. **Mt** 20,17-28 El Fill de l'home serà entregat als grans sacerdots, el condemnaran a mort i l'entregaran als pagans, que es burlaran d'ell, l'assotaran i el crucificaran, i el tercer dia ressuscitarà.

El treball apostòlic sovint és contradit de fora i, fins i tot, de dins. Gens estrany: així ha estat amb tots els profetes. Jesús preveia el rebuig i la persecució. Es va posar massa a prop dels petits i dels exclosos. Caldrà la seva persecució i mort, segons predià Jesús mateix. Així aconseguí un nou poder, l'atracció d'un imant. Poder des de sota, amor, solidaritat. Aquest poder no fa por a ningú. Tant de bo l'Església apostem sempre per aquest poder. Reeixirà encara que sigui contestat.

Dijous, 5 de març

Jr 17,5-10 Jo, el Senyor, examino l'interior per donar a cadascú segons el fruit de les seves obres. **Sl** 1 Feliç la persona que arrela vora l'aigua. Dóna el fruit quan n'és el temps. **Lc** 16,19-31 Un home ric cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam...

La barreja d'ètnies, cultures i religions ens ha permès veure més de prop la diferent valoració i tractament de la dona arreu del món. Com a conseqüència, veient alguns capteniments desastrosos, obliga a revisar la conducta pròpia a nivell familiar, laboral, social, religiós. Cal confessar encara la gran discriminació a occident i avergonyir-se, demanar perdó i corregir la injustícia actual. Els cristians tenim l'exemple de Jesús, recollit per Pau. No discriminar, ni home ni dona, ni esclau ni lliure, ni jueu ni grec. Però, ai las!, del dit al fet....!

divendres, 6 de març

Gn 37,3-4.12-13.17-28 Els germans de Josep el van vendre per 20 peces de plata. **Sl** 104 Passà la vida encadenat fins que el faraó l'anomenà administrador de tot. **Mt** 21,33-46 L'amo els envià el seu fill, pensant que el respectarien. Digueren: "És l'hereu. Matem-lo i ens quedarem la vinya".

Venuts Josep i Jesús, un per 20 monedes; per 30, l'altre. El camí desgraciat dels dos va ser providencial per satisfer la fam. Un, la fam de pa; l'altre, la fam d'estimació. Blat i raïm. Un administrador; l'altre, l'hereu. Tots dos en un context de perdó, morts de compassió pels germans. No sabien el que es feien. Els dos ploren... Exemples que han d'inspirar el nostre compartir. Hi ha gent que ho està passant molt malament. Tinguem els ulls i les mans obertes. Vigilem l'entorn, busquem els qui estan en perill.

dissabte, 7 de març

Mi 7,14-15.18-20 Torna, Senyor, a compadir-te de nosaltres. Llança al fons del mar els nostres pecats. **Sl** 102 El Senyor et sacia d'amor entranyable. **Lc** 15,1-3.11-32 Un home tenia dos fills... Els repartí els seus béns i el petit els dilapidà. El pare el veié de lluny i corregué a tirar-se-li coll. El gran no volia entrar a la festa. "Fill meu, tu sempre estàs amb mi. Però ara hem d'alegrar-nos, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu".

L'agosarada paràbola va dirigida als fariseus crítics amb Jesús perquè se li acostaven els cobradors d'impostos i els pecadors. Tenim aquí un altre tret per a la nova evangelització. Deixar-se aproximar de gent sospitosa. Els pecats, al fons del mar; avançar-se corrents per a tirar-se al coll del qui torna; fer festa a desdir (el vedell gras!); insistir al germà gran que participi, deixant-se de judici i condemnació.

3r diumenge de quaresma – 8 de març

Ex 20,1-17 Déu digué: Jo sóc el Senyor el teu Déu, que t'he fet sortir d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. **Sl 18** Els manaments del Senyor il·luminen els ulls. Venerar el Senyor és cosa santa. **1C 1,22-25** Prediquem un Messies crucificat. En l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes; i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes. **Jn 2,23-25** Jesús digué: Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.

La crisi actual és el resultat d'idolatries perverses. Diner, prestigi, dominació. Què tenim, que no ho haguem rebut abans? Què seríem capaços de fer si no se'ns donés constantment la vida? Hi ha un dia que hom desperta. S'adona que només és administrador, això sí, d'un Déu immensament amical. És una descoberta que de cop allibera de l'esclavatge. Tot resulta casa de Déu i vius l'enorme joia d'habitar-la. Aquesta saviesa prové d'una il·luminació regalada per Déu: el sentit de Jesús crucificat.

dilluns, 9 de març

2R 5,1-15a Naaman era un home molt valent, però era leprós. Una noieta captivada israelita digué a la seva dona: Tant de bo el meu senyor es presentés al profeta Eliseu. Ja estaria curat de la lepra. **SI** 41 Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida. **Lc** 4,24-30 Jesús deia: No hi ha cap profeta ben rebut a la seva terra. En temps d'Eliseu hi havia molts leprosos a Israel. Només va ser curat Naaman, el siri.

El salmista té set de Déu. Els coetanis de Jesús el tingueren cara a cara. Molts no hi veieren Déu. Avui molts trets de Jesús estan entre nosaltres: pares cuidadors dels fills, metges i voluntaris que acompanyen malalts, ONGs que lluiten contra la pobresa, gent que sap perdonar, polítics compromesos pel bé comú, gent de diàleg i de pau, pagesos i treballadors que conreen la parcel·la que els pertoca. La bondat de Déu és arreu. Cal saber mirar endins.

dimarts, 10 de març

Dn 3,25.34-43 Azaries dret al mig del foc pregava: Senyor, per la vostra paciència i el vostre amor, sigueu bondadós amb nosaltres. Salveu-nos i gloriïeu així el vostre nom. **SI** 24 El Senyor encamina els humils per sendes de justícia. **Mt** 18,21-35 Pere preguntà a Jesús: Quantes vegades hauré de perdonar el meu germà el mal que m'ha fet? Set vegades? Jesús li respon: No et dic set vegades sinó setanta vegades set.

Hi ha qui, havent escapat del vertigen de la venjança, ha confessat haver-se sentit salvat, com l'ocell alliberat del llaç. D'altra banda, en la mida en què no hi ha perdó ens inficiona la maldat de l'opressor. Mana més ell en la nostra vida que no pas nosaltres mateixos. Ens assimila a la seva manera de fer. Jesús és molt fi, parlant d'assimilació. Proposa el contrari. Quan Déu ens perdona, és ell qui ens assimila i ens fa perdonadors. El parenostre ho recorda i ens hi compromet.

dimecres, 11 de març

Dt 4,1.5-9 Escolta, Israel, quina és la nació que tingui unes prescripcions tan justes com aquesta Llei que jo us he donat avui? **SI** 147 Glorifica el Senyor, Jerusalem, que assegura les teves portes i beneeix els teus fills. **Mt** 5,17-19 No us penseu que he vingut a desautoritzar els llibres de la Llei i dels profetes, sinó, a completar-los. Qui els compleixi, i ensenyi a fer-ho, serà tingut per gran en el Regne del cel.

La transmissió familiar de la fe és cabdal. No es tracta tant dels continguts mentals com dels afectes i actituds davant Déu i la vida. Els nens registren detalls gairebé inconscients. Per exemple, si a casa es valora més la informàtica o el futbol que la pregària. Si volem de debò la felicitat dels fills, què millor que introduir-los en la bella història de l'amor de Déu, de la qual els pares són els primers testimonis. O no és així?

dijous, 12 de març

Jr 7,23-28 Els diràs: "Aquest és el poble que no fa cas del Senyor, ni es vol corregir. No té mai la veritat als llavis, l'ha perduda del tot". **Sl 94** Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu. **Lc 11,14,23** El mut parlà, i la gent n'estava meravellada. Ell els diu, si trec els dimonis pel poder de Déu, és que el Regne de Déu ja és aquí amb vosaltres. Però alguns deien: "Aquest treu els dimonis pel poder de Beel-Zebul".

Sovint fins i tot l'Església no reconeix i fa víctimes entre els seus profetes que lluiten i vencen el mal amb la seva paraula i testimoni. La pedra de toc és l'actuació en contra el mal. L'argument de Jesús és que mai el mal no combat contra ell mateix. Pels fruits els coneixereu! Quins són els Jeremies d'avui? No basten paraules falses que sonin bé. Prevenció de violència amb abús de violència? Efectes col·laterals superiors al mal pretesament causat? Eix del mal són els qui lluiten pels seus drets? El poder es justifica ell mateix. Envermellim de vergonya per l'imperi actual de la mentida.

divendres, 13 de març

Os 14,2-10 En vós troben qui els estima aquells que no tenen pare. Diu el Senyor: Sí, jo seré el metge de les teves apostasies, t'estimaré, encara que no t'ho mereixis. **Sl 80** Tant de bo el meu poble m'escoltés: l'alimentaria amb la flor del blat. **Mc 12,28-34** Estima el Senyor amb tot el cor i els altres com a tu mateix.

Reciprocitat! Per correspondre a l'amor de Déu s'ha d'estimar els altres. Jesús indica quatre graus d'amor: primer i elemental, com si els altres fossin jo mateix; segon, més encès, com si fossin Crist; tercer i absolut, que els estimi tal com Ell els estima; quart, i sublim, una estimació com la que es tenen Ell i el Pare. M'examino: he començat l'escala? Per ajudar-me a pujar, Ell enceta el camí, em proveeix de Pa vivent i em comunica el seu Esperit.

dissabte, 14 de març

Os 6,1-6 Tornem al nostre Déu. Ens curarà. Ens tornarà la vida en dos dies, el dia tercer ens farà aixecar perquè visquem en la seva presència. **Sl 50** Compadeix-te de mi, Déu meu. **Lc 18,9-14** Dos homes pujaren al temple a pregar... El publicà ni gosava aixecar els ulls al cel i deia: Déu meu, sigueu-me propici, que sóc un pecador. Aquest tornà perdonat a casa seva. El qui s'humilia serà enaltit.

Osees endevina les meravelles de Déu al tercer dia. És el dia que Ell aixeca l'humil. És el dia de la resurrecció de Jesús. A Quaresma ens preparem per al tercer dia. Pasqua. El dia que estarem amb el cap ben alt davant Déu perquè ens haurà curat. Com aconseguir que aquesta nova i joiosa postura cristiana, fruit de la Pasqua, engresqui el nostre món, especialment els joves? A la inversa, quina pena si aquesta dignificació lluminosa queda amagada sota el mesuró!

4t diumenge de quaresma - 15 de març

2Cr 36,14-16.19-23 Al final de la deportació Cir digué: si hi ha algú de Judà, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui. Déu li havia manat de reconstruir el temple de Jerusalem. **Sl** 136 Vora els rius de Babilònia ens assèiem tot plorant d'enyorança de Sió. **Ef** 2,4-10 Déu ens ha creat en Jesucrist, per dedicar-nos a unes bones obres. **Jn** 3,14-21 Jesús diu a Nicodem: Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic.

D'avui se'n deia la dominica "Laetare..." (Alegra't, Jerusalem, paraules de l'Introït). La ciutat i el seu temple, encara que fossin espectaculars, no eren més un reclam. Jerusalem, la ciutat de la pau, és tot el món. I, el temple, Jesús. "Destruïu-lo i el reconstruiré en tres dies". La Pasqua és el cor de la quaresma. La vida de Jesús a contemplar i imitar. El culte en aquest temple són les obres d'amor, on coincideixen Pare i Fill: que no es perdi ningú. La lectura d'avui concreta aquest culte en una deliciosa conversa nocturna.

dilluns, 16 de març

Is 65,17-21 No hi haurà cap infant que visqui només uns dies, ni cap adult que no arribi a una edat avançada. **Sl** 29 Senyor, m'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava. **Jn** 4,43-54 El funcionari deia: Senyor, baixeu abans que no es mori el meu fill. -Vés, que el teu fill ja està bo. Aquell home cregué.

És un miracle de la natura l'equilibri de forces que fa possible la vida a la terra. Millor dit, és la saviesa de Déu. Les religions entenen que el temps de vida és un regal de Déu per despertar i fer feliços els altres. En una paraula: que descobrim el feliç sentit de la vida. Hi ha malalties i desgràcies, és ben cert. Però podem acaronar, compartir, com-patir, tal com fa Déu. Comprovarem la joia de destil·lar solidaritat i amor. En la crisi una ajuda oportuna pot significar infinit. Estiguem atents. Els cristians podem deturar el mal en el nom de Jesús.

dimarts, 17 de març

Ez 47,1-9.12 Del santuari neix un riu, corre per les valls orientals, desemboca a la Mar Morta. Entra dins les aigües salades i on arriba l'aigua d'aquest riu, tot viurà. **Sl** 45 Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu. **Jn** 5,1-16 Hi havia un home invàlid de feia 38 anys. Digué a Jesús: No tinc ningú. Quan l'aigua es remou, un altre hi baixa primer. Jesús li diu: -Alça't, pren la llitera i camina.

El temple previst pel profeta és el cor de Jesús obert per la llança. D'allà s'escola l'aigua baptismal i la sang eucarística. S'hi abeurava una comunitat viva relligada a Jesús. Els qui naden a l'aigua, viuen: famílies que ajuden famílies, comunitats que cuiden malalts, ONGs que acullen nens, dones maltractades que acompanyen altres, solidaritat humana. Caritas diocesana, parroquial... Potser, igual que Jesús, no alliberen de la llitera, però fan quelcom més gran, ageganten l'ànim per carregar-la, i hi donen l'escalf.

dimecres, 18 de març

Is 49,8-15 (Cant del Servent). Jo et destino a restaurar el país, a dir als empresonats: "Veni a fora"; i als qui viuen a la fosca: "Sortiu a la llum". No passaran fam ni set perquè els guiarà el qui se'n compadeix. **Sl** 144 Les obres del Senyor són obres d'amor. **Jn** 5,17-30 El Fill no pot fer res que no ho vegi fer al seu Pare; allò que el Pare fa, ho fa igualment el Fill, perquè el Pare l'estima i li mostra tot el que fa.

Isaïes preveu esperançat el benèfic paper del Servent i el fa emergir de la seva compassió. Jesús, en canvi, el recolza directament en l'amor i la compassió del Pare. Només a partir d'una profunda experiència de Déu tindrem encert. Com és Déu? Què fa? Com ho fa? La visió mística inspirarà realment l'Església? Un nou Concili, ple de compassió i d'obres divines? Penetra tots els racons de l'Església l'amor de Déu? El nostre món en queda meravellat? Si volem una primavera en l'Església i en la humanitat cal sortir a fora, al caliu i a la llum de Déu, tal com s'hi exposà Jesús.

dijous, 19 de març – Sant Josep

2S 7,4-5a Natan digué a David: Déu et donarà un descendent i seran com pare i fill. **SI** 88 He fet aliança per sempre amb el meu elegit. **Rm** 4,13-22 Abraham i la seva descendència van rebre la promesa no en virtut de la Llei sinó de la justícia que ve de la fe. **Mt** 1,16.18-20 Jacob va ser pare de Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, anomenat Messies. Josep, no tinguis por de prendre a casa teva Maria.

Cada vegada més hi ha famílies sense vincles de sang. Es constitueixen per un amor compromès amb l'altre, sovint amb madura sobreposició personal ja sigui per les dificultats internes o pel rebuig social. Casos d'adopció difícil, d'acolliment de fills d'anterior matrimoni, de suplència de pares morts de sida, d'aparellament igual o desigual... La condició humana dóna prou per bells gestos de generositat. Potser no tinguin com a referent explícit la família de Natzaret. Però, si consideressin la figura de Josep, podrien sentir un reforç del seu compromís d'amor responsable.

divendres, 20 de març

Sa 2,1a.12-22 Posem un parany al just. Només de veure'l ja se'ns fa insuportable, perquè la seva vida és diferent de la de tots els altres. Ens retreu que no complim la Llei del Senyor. Es vanta de tenir Déu per Pare. **SI** 33 El Senyor és a prop d'aquells que sofreixen. **Jn** 7,1-2.10.14.25-30 Jesús pujà al temple i hi ensenyava. Jo sí que conec aquell qui m'ha enviat. Volien agafar-lo, però ningú no va gosar.

No agrada a tothom la denúncia del just. Encara de poc les terribles massacrades de catequistes de Guatemala, del bisbe i jesuïtes del Salvador, i lluitadors de Brasil i de Nicaragua,... Però els pobres els entenen i sospiren per l'alliberament. Jesús posava el dit a la llaga: Déu volia les coses d'una altra manera. Alçava la gent, la cara ben alta davant autoritats injustes. No va estalviar esforços, tot i la resistència que li feien, fins que el van eliminar. Però, perdent la vida, ens l'ha assenyalada. Només cal centrar-se en Déu i en els germans.

dissabte, 21 de març

Jr 11,18-20 Deien: "Destruïm l'arbre en ple vigor i que ningú es recordi més del seu nom". He deixat la meva causa a les mans de Déu. **SI** 7 Fes-me justícia, Senyor. **Jn** 7,40-53 En sentir Jesús alguns deien, realment és el Messies. Els sacerdots renyen els guardes: Per què no l'heu portat? Responen: Ningú no ha parlat mai així. Diuen: També us heu deixat enganyar?

Avançada ja la quaresma, l'Església segueix més de prop el camí dramàtic de Jesús. Els deixebles i familiars han pujat a Jerusalem. Demanem a Maria que ens obri al sentit de la passió del seu Fill, tal com ella la va gravar al seu cor. Va ser conscient del complot contra Jesús? Amb quina emoció rellegiria el clam dels profetes, figures del seu Fill! Ella, Déu sobre tot!, patia i confiava. Rumiava com Jesús es donava tant i tant. Potser n'havien parlat ja a Natzaret. Acompanyant-lo en la donació, anava esdevenint mare nostra.

5è diumenge de quaresma - 22 de març

Jr 31,31-34 Tots em coneixeran, del més petit al més gran, diu el Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat. **Sl** 50 Senyor, ensenyaré els teus camins als pecadors. **He** 5,7-9 Jesús s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo amb grans clams i llàgrimes. **Jn** 12,20-33 Si el gra de blat mor dóna molt de fruit. Em sento torbat. ¿Què he de dir? ¿Pare, salveu-me d'aquesta hora? No! És per aquesta hora que he vingut.

El poble s'oblidà del Déu que els havia tret d'Egipte. Jeremies preveu un alliberament superior que gravarà per sempre més el coneixement de Déu al cor dels creients. Es tracta d'adonar-se fins a on Déu perdona i oblida el pecat. En Jesús encara hi ha una passa més: Déu perdona el pecador que ha mort el seu propi fill. Jesús es va prestar a ser el cirurgià del transplantament d'un cor de pedra a un cor de carn. En la foscor hi ha una ombra horripilant envoltada de lluïssor divina. La creu de Jesús, bellesa extrema de la solidaritat de Déu amb el dolor del món.

dilluns, 23 de març

Dn 13,41c-62 Susanna cridà: Déu etern, hauré de morir sense haver fet res del que s'han inventat contra mi. **Sl** 22 Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, perquè et tinc vora meu. **Jn** 8,1-11 Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jo tampoc no et condemno.

Déu inspirà Daniel per salvar la innocent; Jesús, la culpable. Nosaltres tendim a condemnar. Hi ha error. Quan es demostra consumada una sentència equivocada, ens esgarrifa. Quin desesper la mort de l'innocent! Passeu una nit al costat d'un jove condemnat pel fals testimoni d'una autoritat. L'horror s'arrapa al cor i a la ment. Ronden la ira i la desesperació. L'amenacen la bogeria o el disbarat. En una situació així s'agraeix la solidaritat de Jesús: innocent, enfilat a la creu al costat del bon lladre. El necessitava i allà era.

dimarts, 24 de març

Nm 21,4-9 El poble malparlava contra Déu i contra Moisès. Llavors el Senyor els envià serps verinoses, però tothom qui havia estat picat, si mirava la serp de coure, salvava la vida. **Sl** 101 El Senyor mira des de les altures del cel. **Jn** 8,21-30 Quan m'haureu enlairat, coneixereu que jo sóc.

Tres vegades l'evangeli de Joan relaciona l'estendard curatiu de Moisès amb Jesús enlairat a la creu. De fet, el verí inoculat per la creu és la mort. Per fugir-ne, es mata. Ara bé, si d'ella penja el qui estimem, ja no caldrà fugir-ne, sinó ben al contrari: "Quan sigui enlairat, digué Jesús, atrauré tothom cap a mi" (Jn 12,32). La creu enverina la vida social. Ens indueix a defensar-nos de pobresa i mort, robant i matant. Sant Pau, contempla Jesús clavat a la creu i la ironitza: Oh mort, on és la teva victòria? On és ara, oh mort, el teu fibló?

dimecres, 25 de març – L'Anunciació

Is 7,10-14 La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel, perquè Déu-és-amb-nosaltres, **Sl** 39 Anuncio amb goig la salvació davant el poble. **He** 10,4-10 No voleu sacrificis, Senyor. Vinc a fer la teva voluntat. **Lc** 1,26-38 L'àngel digué: el Senyor és amb tu. Tindrà un fill i li posarà el nom de Jesús. L'Esperit Sant vindrà sobre teu.

La Trinitat mira la nostra història i demana la col·laboració d'una noieta. Déu, de sem-pre, somià comunicar-se i omplir-nos de la seva felicitat. Per la Paraula tot vingué a l'existència per a rebre i donar amor. Sense forçar res, pura invitació. La resposta humana va preferir donar l'esquena a Déu i al seu pla. Jesús és la mostra de la voluntat de Déu reeixida. Maria va ser-ne l'aurora. Va dir sí a l'àngel. Jesús ens va proposar el sí en el parenostre: Faci's la teva voluntat. Tot plegat és obra de l'Esperit.

dijous, 26 de març

Gn 17,3-9 No et diràs més Abram, sinó Abraham, per significar que seràs pare de molts pobles. **Sl 104** El Senyor recorda sempre l'aliança, la promesa feta per milers de generacions. **Jn 8,51-59** Els qui guarden les meves paraules no tastaran mai la mort. Els jueus li diuen: que ets més gran que Abraham? Abraham i els profetes van morir. Per qui et tens? Ell els fa: Quan Abraham veié el meu dia, se n'alegrà..

La Torà, l'Evangelí i l'Alcorà recullen la promesa de Déu als creients. L'Alcorà pregunta: Qui respecta millor l'Aliança sinó Déu? (C 9,111). Abraham no era ni cristià ni jueu, era un buscador del Déu únic, i Déu el va beneir. Avui estem vivint una barreja nova amb la immigració islàmica i la presència d'altres religions. Sarajevo demostrà la possible convivència de les tres religions "del llibre" durant 500 anys. Coneixement i respecte mutu. Jesús ho rebla amb el manament d'amor i, segons ell, qui estima, no mor mai més.

divendres, 27 de març

Jr 20,10-13 Canteu el Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal. **Sl 17** Rodejat d'adversaris delirants, clamo al Senyor. El meu crit li arriba al cor. **Jn 10,31-42** Els jueus tornaren a agafar pedres per apedregar Jesús. -Ell els digué: M'heu vist fer moltes obres bones. Per quina em voleu apedregar?

A milers de quilòmetres un radiooient va sentir la crida d'Òscar Romero a desobediència militar, si s'ordenava massacrar el poble. Va pensar: Home mort! En efecte, als quatre dies era assassinat. Jesús també preveia la seva mort tot i comportar-se ple de compassió com el seu Pare. Al poder opressor se li fa insuportable l'antipoder diví. Això va endevinar Simeó quan augurà a Maria una espasa de dolor. Avui, la tecnologia facilita la denúncia de les violències del nostre món. Però els violents es descaren més. Sovint l'Església és perseguida com l'Espòs. A vegades, però, no discerneix prou bé les obres dels seus fills compromesos amb els pobres.

dissabte, 28 de març

Ez 37,21-28 Jo prendré el poble d'Israel dispersat enmig d'altres pobles, els aplegaré de tot arreu i els faré venir a la seva terra. Seran el meu poble i jo seré el seu Déu. **Sl Jr 31** El Senyor ens guardarà com un pastor guarda el ramat. **Jn 11,45-56** Jesús havia de morir pel seu poble i també per aplegar tots junts els fills de Déu dispersos. Aquell dia acordaren que el matarien.

La crisi europea, les retallades, Grècia... ens té l'ai al cor. Eleves els ulls i la sacsejada del món àrab esgarrafa: Turquia, Síria, Egipte, Líbia, Tunísia, Marroc. Afegim-hi el problema nuclear de l'Iran i el conflicte d'Israel i Palestina. On és la terra promesa? Ha de tenir barreres insalvables? Ha d'estar armada amb bombes atòmiques? Una pregària, en portes de setmana santa, per l'entesa dels pobles. Jesús és el bon pastor que dona la vida per aplegar la humanitat.

RAMS – 29 de març

Processó: **Mc** 11,1-10 Jesús digué: aneu al poble, trobareu un pollí fermat. Deslligueu-lo i porteu-lo. Digueu a l'amo que el senyor l'ha menester.

Missa de la passió: **Is** 50,4-7 Un matí i un altre el Senyor em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. **Sl** 21 Senyor, cuiteu a defensar-me. Tots els qui em veuen es riuen de mi. **Fi** 2,6-11 Jesucrist es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. **Mc** 14,1-15,47 Es repartiren els vestits, l'insultaven, se'n burlaven, li feien retrets.

Lloances de Rams, transparència de Déu, humilitat del Seyor que necessitava un ase. Tot un camí de passes gegants d'encarnació i de solidaritat. Hosanna. En Jesús veiem com Déu acarona i mira i acull i comprèn i sana. En fi, com estima. Hosanna. Improperis de passió, transparència d'humanitat, amb les mateixes cicatrius del perseguit, del flagel·lat, del caigut, del sagnant. Hosanna. En ell veiem com suar d'angoixa, com patir solitud, com tenir set, com clamar, com perdonar, com morir. Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor! Amat vingué a morir a la túnica del seu Amic.

dilluns, 30 de març

Is 42,1-7 Diu el Senyor: Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meva ànima. **Sl** 26 El Senyor em protegeix. **Jn** 12,1-11 Marta servia, un dels qui era a taula era Llàtzer, Maria, amb una lliura de perfum, unguí els peus de Jesús.

Els amics de Betània potser farien seves les afirmacions de Lull: Llätzer: -Amat, a tu vaig, i en tu vaig, car em crides. Maria: -A contemplar vaig contemplació, amb contemplació de la teva contemplació. Marta: En la virtut sóc, i amb la teva virtut vaig venir a la teva virtut, d'on vaig prendre virtut. Jesús crida l'Amic, el contempla i n'és la virtut.

dimarts, 31 de març

Is 49,1-6 Jo pensava: M'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res. De fet el Senyor sostenia la meva causa. **Sl** 70 Deslliureu-me; traieu-me del perill. **Jn** 13,21-33.36-38 Us dic amb tota veritat que un de vosaltres em trairà. Diu Pere: -Senyor,estic disposat a donar la vida per vós.

Els darrers dies Jesús s'adona de la fragilitat dels deixebles; fins i tot, la de Pere. Avui es fa el valent i s'adormirà, traurà l'espasa, seguirà, negarà, serà mirat, plorarà de lluny, correrà, mirarà, es llençarà a l'aigua, serà preguntat, s'entristirà, dirà que sí. Tota la seva grandesa i misèria en relació amb Jesús. Aquest és el nostre lloc.

dimecres, 1 d'abril

Is 50,4-9a No he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. Sé que no quedaré avergonyit. **Sl** 68 No hi ha bàlsam capaç d'amorosir les ferides del meu cor. **Mt** 26,14-25 El qui posa la mà amb mi al mateix plat per sucari-hi és el qui em trairà. Judes li preguntà: No sóc pas jo, Senyor?

Jesús protegirà els deixebles. "Què ha fet Crist per mi?" es pregunta sant Ignasi. Donar la cara! Fins que no van dir i redir que només el cercaven a Ell, no s'entregà als guardes. Aquesta protecció en el context de la dolorosa traïció de Judes va quedar gravada al cor dels deixebles. Els peus encara calents del contacte d'unes mans i el cors enfortits per la defensa de l'Amat.

DIJOURS SANT – 2 d'abril

Ex 12,1-8.11-14 Aquest anyell és la Pasqua, és a dir, el "pas" del Senyor. La sang serà un senyal a les cases on vosaltres viviu. **Sl** 115 Com podria retornar al Senyor tot el bé que m'ha fet? Alçaré el calze de la salvació. **1C** 11,23-26 Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. **Jn** 13,1-15 Ell que sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava. S'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola.

El testament de Jesús: Us deixo el meu cos, tota la meva capacitat de contacte, us deixo la meva sang, tota la meva vida, us deixo el meu Esperit, la font i la inspiració de l'amor al Pare i als germans, Us deixo un manament nou, que us estimeu tal com jo us he estimat. Us deixo el meu servei, no oblideu el meu rentament de peus. Us deixo la meva missió, tal com el Pare m'ha enviat, jo us envio a vosaltres a buscar l'ovella al barranc. Us deixo la unió amb mi, tal com jo estic unit al Pare. Us confio, finalment, les claus del Regne, sigueu compassius com ho és el meu Pare.

DIVENDRES SANT – 3 d'abril

Is 52,13-53,12 El servent portava les nostres malalties, i havia pres damunt seu els nostres dolors; el teníem per un home castigat, mentre ell per les nostres faltes moria malferit. **Sl** 30 Pare, confio el meu alè a les teves mans. **He** 4,14-16;5,7-9 El gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses, provat en tot igual que nosaltres. **Jn** 18,1-19,42 El crucificaren al lloc de la Calavera. Juntament amb ell en crucificaren dos més, posats a banda i banda amb Jesús al mig.

Judicis de Jesús. Tothom sentència en contra seu: Judes, Pere, els amics, el poble afavorit per ell, l'autoritat religiosa, l'autoritat civil, l'autoritat cortesana. Déu roman en silenci, dilatant més la nostra llibertat d'acollir-lo.

L'arbre de la creu: "Es manifesta l'Amat al seu Amic amb vestits vermells i nous; i estén els seus braços perquè l'abraci, i inclina el seu cap perquè el besj, i està enlaire perquè el pugui trobar" (Ramon Llull). Jesús és proclamat rei a l'últim lloc de suplici (El sant Crist de Baget). Em pregunto què puc fer per ell i per aquells amb qui ell s'identifica.

VETLLA PASQUAL – 3 d'abril

Gn 1,1-2,2 Déu creà l'home a imatge de Déu, l'home i la dona, i tot era bo de debò.

Gn 22,1-18 Déu mateix es proveirà de víctima, fill meu.

Ex 14,15-15,1 Per què aquests crits d'auxili? Ordena els israelites que es posin en marxa, enmig del mar.

Is 54,5-14 El Senyor t'estima amb un amor etern.

Is 55,1-11 Oh, tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu, compreu llet i vi sense diners.

Ba 3,9-15.32-4,4 Ell és el nostre Déu: Que en som de feliços!

Ez 36,16-21 Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre.

Rm 6,3-11 Pel baptisme hem mort i hem estat sepultats amb Jesús perquè, tal com Crist ressuscitat, també nosaltres emprenguem una vida nova.

Mc 16,1-7 El diumenge, molt de matí, arribaren al sepulcre a la sortida del sol. -No tingueu por. Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat? Ha ressuscitat, no hi és aquí.

Joia. Era fosc i arribà la llum. La donació és penyora de vida nova. La fraternitat venç la crisi. Vida per sempre. Consol: n'estem necessitats. Gràtitud. Bellesa. Amor infinit.

**Reina del cel, alegra't.
El teu Fill, el nostre Cap,
mort,
regna viu.
Al·leluia!**

PASQUA – 4 d'abril

Ac 10,34.37-43 Ja sabeu com Déu consagrà Jesús de Natzaret ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé, perquè Déu era amb ell. **Sl** 117 Avui és el dia que ha obrat el Senyor, alegrem-nos i fem festa. **1C** 5,6-8 Celebrem Pasqua cada dia, no amb el llevat de la malícia, sinó vivint amb sinceritat i veritat. **Jn** 20,1-9 Arribà Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. L'altre deixeble ho veié i cregué.

L'experiència del ressuscitat de St. Pau podria ser la nostra, si hem viscut la quaresma seguint les petjades de Jesús: Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi. Haurem passat fent el bé com ell, buscant l'ovella perduda, compartint, fent festa pel germà trobat. Ell haurà refet en nosaltres la imatge divina que som. A la meua tomba ja no hi haurà la trista figura que la Mort s'esperava.